

LABORATOR 7:

TEHNICA BACKTRACKING. CĂUTAREA ÎN ŞIRURI

Întocmit de: Claudia Pârloagă

Îndrumător: Asist. Drd. Gabriel Danciu

I. NOTIUNI TEORETICE

A. Prezentarea tehnicii BACKTRACKING

Tehnica se folosește în rezolvarea problemelor care îndeplinește simultan următoarele condiții:

- soluția problemei poate fi pusă sub forma unui vector $S = x_1, x_2, \dots, x_n$ cu $x_1 \in A_1, x_2 \in A_2, \dots, x_n \in A_n$;
- multimiile $A_1, A_2, \dots, A_n$ sunt multimi finite, iar elementele lor se consideră a se afla într-o relație de ordine bine stabilită;
- multimiile $A_1, A_2, \dots, A_n$ pot coincide;
- $x_1, x_2, \dots, x_n$ pot fi la rândul lor vectori.

Produsul cartezian $A_1 \times A_2 \times \dots \times A_n$ se numește **spațiul soluțiilor** iar un element $x_1, x_2, \dots, x_n$ din spațiul soluțiilor este soluție a problemei dacă îndeplinește anumite condiții cerute de problemă.

Tehnica **Backtracking** are la bază următorul principiu:

- se construiește soluția pas cu pas: $x_1, x_2, \dots, x_n$
- dacă se constată că, pentru o valoare aleasă, nu avem cum să ajungem la soluție, se renunță la acea valoare (se face un pas înapoi) și se reia căutarea din punctul în care am rămas.

CONCRET:

- se alege primul element $x_1 \in A_1$;
- aleg apoi, pe rând, din fiecare mulțime A_i un element x_i (după o anumită ordine bine stabilită) și construiesc soluții parțiale; la fiecare alegere, testez dacă soluția parțială la care s-a ajuns poate conduce la o soluție finală.
- fie generată secvența $x_1, x_2, \dots, x_k$ la un moment dat k ($k \leq n$). Dacă se constată că această secvență nu conduce la o soluție (adică alegând următorul x_{k+1} nu ajung la soluție) atunci renunț la valoarea $x_k \in A_k$ (fac un pas înapoi până la x_{k-1}) și cauț următorul $x_k \in A_k$ (care nu a fost încă testat) cu care să construiesc soluția parțială $x_1, x_2, \dots, x_k$

De fapt, vectorul soluție funcționează ca o stivă: la fiecare moment se procesează elementul din vârf, adică adaug un nou element în vârf sau extrag un element din vârf dacă acesta nu îndeplinește condițiile cerute.

PAȘI:

- se alege primul element $x_1 \in A_1$
- la pasul k , presupunem că au fost generate elementele $x_1, x_2, \dots, x_k$, $x_i \in A_i$, ce reprezintă o soluție parțială care poate conduce la o soluție a problemei.
- la pasul $k+1$: verific dacă am ajuns la soluție
  - dacă am soluție, atunci aceasta se tipărește, apoi se reia algoritmul de la pasul k cu soluția parțială $x_1, x_2, \dots, x_{k-1}$ generată și aleg următorul element $x_k \in A_k$
  - altfel:
    - * se alege primul element disponibil $x_{k+1} \in A_{k+1}$ (deci care nu a fost încă testat pentru construcția unei soluții pornind de la soluția parțială $x_1, x_2, \dots, x_k$):

- dacă nu s-a găsit un astfel de element (am epuizat toate elementele mulțimii A_{k+1} sau orice element aleg nu obțin o soluție parțială validă), atunci renunț la x_k și reiau căutarea de la pasul $k - 1$, deci consider generată soluția parțială $x_1, x_2, \dots, x_{k-1}$ și vreau să generez soluția parțială $x_1, x_2, \dots, x_k$
- dacă am găsit primul element disponibil $x_{k+1} \in A_{k+1}$ atunci testez dacă se verifică condițiile de continuare (verific dacă $x_1, x_2, \dots, x_{k+1}$ poate conduce la o soluție a problemei):
  1. dacă sunt îndeplinite condițiile de continuare, trec la pasul $k + 2$, similar cu pasul $k + 1$
  2. dacă nu sunt îndeplinite condițiile de continuare, renunț la $x_{k+1} \in A_{k+1}$ și reiau pasul $k + 1$, căutând următorul $x_{k+1} \in A_{k+1}$ disponibil.

Algoritmul se termină atunci când, am testat toate elementele și nu mai am nici un element netestat.

B. Generarea permutărilor

Fie o mulțime cu n elemente $A = x_1, x_2, \dots, x_n$. Să se genereze toate permutările mulțimii A . Folosim, pentru generare, mulțimea $1, 2, \dots, n$. Condițiile care se impun sunt următoarele:

- fiecare element din vectorul soluție se alege din mulțimea $1, 2, \dots, n$;
- un element x_k este valid dacă el nu a mai fost adăugat anterior în vectorul soluție.

Modalități prin care se poate verifica dacă elementul x_k a fost plasat deja în vectorul soluție:

- parcurgerea elementelor deja generate pentru a verifica dacă x_k apare sau nu printre ele;
- folosirea unui vector cu n elemente în care vom avea valori 0 sau 1 corespunzătoare elementelor mulțimii inițiale. Valoarea 1 va preciza faptul că elementul de pe poziția corespunzătoare a fost plasat anterior în vectorul soluție, iar valoarea 0 că nu.

Exemplu: pentru $n=3$ se obțin 6 soluții:

1 2 3; 1 3 2; 2 1 3; 2 3 1; 3 1 2; 3 2 1.

C. Problema damelor pe tabla de șah

Fiind dată o tablă se șah de dimensiunea $n \times n$, $n \geq 3$, se cer toate soluțiile de aranjare a n dame (regine) astfel încât să nu se afle două dame pe aceeași linie, coloană sau diagonală (damele să nu se atace reciproc).

Exemplu: presupunem ca avem o tablă de șah 4×4 . O soluție ar fi următoarea:

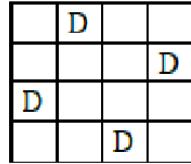

Figura 1:

Algoritm:

```

1 Dame(x, n)
2 pentru i=1,n    //intai initializam vectorul solutiilor cu 0, pentru ca initial nu avem nici
3   x[i]=0        //o dama plasata
4   sfarsit pentru
5   k=1
6   cat timp k>0
7     daca k= n+1 atunci
8       scrie(x[i], i=1,n)
9       k = k-1
10    altfel
11      daca x[k]<n atunci
12        x[k] = x[k]+1
13        daca valid(x,k)=1 atunci
14          k=k+1
15        sfarsit daca
16      altfel
17        x[k]=0
18        k=k-1
19      sfarsit daca
20    sfarsit daca
21 sfarsit cat timp
22 Return

```

Funcția care testează îndeplinirea condițiilor de continuare:

```

1 valid(x,k)
2   valid=1
3   pentru i=1,k-1
4     daca x[i] = x[k] atunci //doua dame sunt pe aceeasi coloana
5       valid = 0
6     sfarsit daca
7
8   daca |x[i] - x[k]| = k - i atunci //doua dame sunt pe aceeasi
9   //diagonala
10    valid=0
11    sfarsit daca
12  sfarsit pentru
13 Return

```

II. TEMĂ

Pentru fiecare din următoarele probleme se va scrie pseudocodul și apoi codul în Java corespunzător.

Problema 1:

Cum ați extinde metoda Rabin-Karp pentru problema căutării într-un text a unui set de k şabloane?
Exemplu:

textul: abaacadaeedfadefcababacadaafbcacfeab

set-ul de şabloane: {ade, cea, cada, adbc}

Problema 2:

Fie un labirint reprezentat prin matricea următoare:

$$\begin{pmatrix} \color{blue}{0} & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & \color{blue}{0} & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & \color{blue}{0} & \color{blue}{0} & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & \color{red}{0} & \color{red}{0} & \color{red}{0} \end{pmatrix}$$

Intrarea în labirint este marcată cu albastru(stânga sus) iar ieșirea din labirint este marcată cu roșu(dreapta jos). Drumul unic de la intrare la ieșire este marcat cu negru.

Pentru a ajunge de la intrare la ieșire condiția este: pe 0 se poate trece pe 1 nu.

Să se scrie un algoritm ce respectă tehnica backtracking și determină acest drum unic de ieșire din labirint.